

בס"ד כה' טבת ה'תשפ"א

הדלקת נרות - 16: 34
צאת השבת - 17: 25
רבנו תם - 17: 57

שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ואחת - עלון מס' 1041

@ השבת מברכין. ר"ח **שבט** יחול בע"ה ביום **חמישי**. יחדשהו הקב"ה לטובה ולברכה, לששון ולשמחה לבשורות טובות וישועות ונחמות, לפרנסה טובה וגשמים בעיתם, בריאות איתנה ואושר אמיתי לנו ולכל ישראל, אמן.

אברהם יגל

לע"נ **בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל**
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפס"ד: "דבר ידכיהו"
(ירמיה א')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

פרשת שלח

כ"א לשבועה כל שבת **שניים בקרא ואחד תרגום**

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בביתנו "אוהל-מועד" ב- 20: 30

מלניני הפרשה:

- ← שיעבוד מצרים וגזרות פרעה.
- ← הולדת משה ולקחתו לבית פרעה.
- ← משה במדין ונישואיו לציפורה.
- ← ה' מתגלה למשה בסנה.
- ← משה נשלח למצרים למסור את דבר ה' אל פרעה להוציא את בני ישראל ממצרים.

"והתנבאו שלשה ירחים" (ב' ב)

"החזקוני" עורך את חשבון הימים ואומר שלפי מה שאמרו חז"ל ש"בשבעה באדר נולד משה" הרי שאמו של משה הצפינה אותו את יתרת עשרים ושלושה ימים שבחודש אדר, כל חודש ניסן, כל חודש אייר, וששה ימים בחודש סיון, ביום זה נשלמו ה"שלושה ירחים" המווכרים בפסוק. ואז שמה אותו אימו בסוף על שפת היאור, ויום זה שבו עתיד משה לקבל את התורה בהר סיני, וזכות היום הזה היא שהגנה על משה.

"והתפתח ותראהו את היכל" (ב' ו)

"ותראהו" מיבעי ליה - אמר רבי יוסי בר חנינא שראתה שכינה עמו. (סוטה י"ב:) מנין לגמרא דרשה זו? אלא, התיבה "הו" אחד מכליווי של הקב"ה הוא, כמו שמצאנו בגמ' (סוכה ג') אני והו הושיעא נא. וזה הפשט, ממה שלא נאמר "ותראה" אלא "ותראהו", הרי כאילו שתי תיבות, משמע שראתה שכינה עמו.

"של נעליך" (ג' - ה')

רבי נפתלי מרופשיץ היה אומר, "של נעליך מעל רגליך", נעל נוסריקון נשיכה עקיצה לחישה, כפי שלמדנו במסכת אבות (ב' - י') שנשיכתן של תלמידי חכמים נשיכת שועל, ועקיצתן עקיצת עקרב, ולחישתן לחישת שרק. אתה משה "של נעליך", אל תהיה כמו תלמידי חכמים אלה ואל תקפיד על עם ישראל.

"יוכבד ומרים"

כתוב בתהלים "ואתה ה' מגן בעדי כבודי ומרים ראשי כבודי אותיות **יוכבד, מרים** אותיות **מרים**. שע"י שהם יחיו את הילדים הרימו את כבוד ה'." (פניני משה)

"והיה כי תלכו לא תלכו דיקם" (ג' כ"א)

תלכו - נו"ן יתירה שהיה לו לומר **תלכו**. אלא רמז לו, שאם לא תלכו, תהיו נטמעים בחמשים שערי טומאה. הלכך באה נו"ן בתיבת "תלכו"ן" שעולה מספרה חמישים. (מנחת כהן)

פינת הניבים והפתגמים

אצבע צרדה

"הכאה באצבע צרדה", לחיצת האמה (האצבע האמצעית הארוכה) והאגודל זו לזו ושמיטת האמה בחזקה לתוך כף היד. אצבע שמכים בה לעורר את הכהן הגדול בליל יום הכיפורים. בליל יום הכיפורים נשאר הכהן הגדול ער כל הלילה בתלמוד תורה, זאת, כדי שלא יבוא לידי קרי, וייטמא ויפסל לעבודת היום. אחד מן האמצעים שנקטו לשמור על עירנותו, היה, שבכל עת שראו שהכהן עומד להירדם, היו משמיעים קול בעזרת אצבע צרדה.

הסירו מכשול מדרך עמי! העלון שעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

דין מי שמסופק אם בירך ברכות

מין רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל, פוסק שמצות ברכות השחר אינה מוגבלת בזמן, ואפילו אם לא בירך בבוקר, ונזכר רק בצהריים, אחר חצות היום, גם כן רשאי לברך, שאם לא נאמר כן, נמצא שברכות השחר הן בכלל מצות עשה "שהזמן גרמא", שהרי הן תלויות בזמן.

יש להזהר לברך ברכות השחר בכל בוקר לפני תפלת שחרית, וגם הנשים צריכות להקפיד להזהר על ענין זה, שבכל בוקר תברכנה ברכות השחר. ומכל מקום אם אירע ששכח איש או אשה לברך ברכות אלה, רשאים לברכן במשך כל שעות היום.

מלבד מה שאין האשה מברכת "שלא עשני אשה", אלא מברכת בלא שם ומלכות "שעשני כרצוני".

"ספק ברכות להקל"

כלל ידוע יש בדינו "ספק ברכות להקל", כלומר, מאחר ועוון נשיאת (אמירת) שם ה' לשוא הוא עוון חמור מאד, לכן בכל מקרה שנופל בו ספק אם יש לברך אם לאו, אנו נוקטים להלכה שאין לברך, שהרי אם נבוא להחמיר ולהצריך ברכה במקום ספק, נמצאנו גורמים לספק נשיאת שם שמים לשוא, שכן המברך ברכה שלא לצורך, הרי הוא בכלל נושא שם שמים לשוא.

ולכן אדם השותה כוס מים, ובאמצע הברכה עלה ספק בידו שאולי לא בירך על הכוס, אינו מברך מספק, שהרי "ספק ברכות להקל", כאמור.

"ספק ברכת המזון"

אולם שונה הדין לגבי ברכת המזון, שאם אדם מסתפק אם בירך ברכת המזון או לא, עליו לחזור ולברך ברכת המזון, (חוץ מברכת הטוב והמטיב, שהיא הברכה האחרונה בברכת המזון), משום שברכת המזון היא מן התורה, ואנו נוקטים תמיד, שבכל "ספק דאורייתא", כלומר, "ספק תורה" הולכים להחמיר, מה שאין כן שאר ברכות שאין אלא מדרבנן, בכל ספק שיוולד בהן הולכים להקל.

"דין ברכות השחר"

ומכאן נלמד, שמי שמסתפק אם בירך ברכות השחר, אינו חוזר ומברך מספק, שהרי ברכות השחר אינן מן התורה, אלא מדברי חכמים בלבד, ובכל ספק שיפול בהן, הולכים להקל, ולא מברכים.

"דין ברכות התורה"

אבל לגבי ברכות התורה, מצאנו מחלוקת אם חיובה הוא מן התורה או מדרבנן, שלדעת רב יהודה בגמרא במסכת ברכות (כא.) ברכות התורה מן התורה. ועל כן לכאורה יש לחזור ולברך ברכות התורה במקום ספק. אלא שבגמרא שם הקשו על דברי רב יהודה, ולא נזכר בגמרא שום יישוב לדבריו, ולפיכך אף שיש אומרים שברכות התורה מן התורה, מכל מקום לדעת רוב הפוסקים ברכות התורה, אין חיובן אלא מדברי חכמים. וכן העיקר להלכה.

ועל כן, המסתפק אם בירך ברכות התורה, אינו חוזר לברך מספק, משום שהעיקר להלכה שברכות התורה דרבנן. אלא שכתב מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל, שהנכון לכתחילה, כדי לצאת מכל ספק, להשתדל לשמוע את ברכות התורה מאדם אחר שעדיין לא בירך, ויבקש ממנו שיכוין להוציאו ידי חובת הברכות, ובכך יצא מכל חשש. ואם אינו מוצא מי שיכול להוציאו ידי חובתו, ירהר את ברכות התורה בלבו, מבלי לבטא את המילים בשפתיו, ודיו בכך. ולהבא יזהר לברך ברכות התורה היקרות בתשומת לב, ולא יבא לידי ספק כזה וכיוצא בזה.

מכל מלמד" השכלתי

מדוע נקרא "משה רבנו" ולא "רבנו משה" ?
 "ותקרא שמו משה" (בי - י')

שאלו את ה"חתם סופר", מדוע לכל גדול בישראל, מקדימים את התואר רב לפני שמו, ואילו משה רבנו, רבן של כל ישראל, תוארו באחרי שמו. ענה ה"חתם סופר" ואמר, משה רבנו שהיה גדול בישראל עוד קודם שניתנה תורה לישראל, קודם שמו לתוארו. אבל כל גדולי ישראל, בזכות תורתם נתעלו, ראוי להם איפה שיקדימו תוארם לשמם.

אריז"ל ישראל השתבחה דווקא בחלב ודבש

"אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש" (ג' - ח').

מדוע ארץ ישראל השתבחה דווקא בחלב ודבש, ולא במשקה אחר, ביין ושמן שהם משבעת המינים. מתרץ בספר "תורה אור", החלב והדבש באים מדברים אסורים, ובכל זאת מותרים הם עצמם באכילה. החלב עיקרו מהדס, וכמו שהגמ' במסכת נדה (ט'). אומרת "כי דם נעקר ונעשה חלב". כלומר, משקה הדס שאסור באכילה, נהפך לחלב המותר באכילה. כמו כן, הדבש שבא מהדבורים, שרץ טמא, אך הדבש מותר. וכמו המשקים, כך גם הארץ, בכוחה להעלות את האדם, ובסגולת קדושתה לעורר לתשובה ולהתקרבות לקב"ה ולהתנתקות מן החטא. גם הארץ מוציאה מן הטמא טהור, ולכן השתבחה כזבת חלב ודבש הדומים לה.

למה נזכרה הקב"ה למשה בסנה, ולא מתוך סהלבים?

אלא מפני מה ישראל שרויין בצרה יותר מכל האומות לפי שיש בהם דלטורין משמיעים קול ענות בחרופים וגדופים על שכבי וערי, (סנהדרין כט:) כקוצים הללו המשמיעים קול כשהוא בוער באש כך ישראל אפילו בזמן שאש הצרות מתלקחת סביבו מ"מ כל אחד לחבירו קוץ מכאוב וסילון ממאיר כמנהג דורות הללו ותמיד משמיעים קול כקול הסיר כמו שנאמר(קהלת ז,ו): "כי כקול הסירים תחת הסיר כן קול הכסיל".

וזו עיקר הסיבה לישראל להיות בגלות מצד השנאה והקנאה שביניהם יותר מבכל האומות, ובעלי הלשון השמינו את כל ישראל אין נקי כי תצא אש המחלוקת מסלע המחלוקת האבות מבערים אש והבנים מלקטים עצים על כן בערה בהם אש ה', לכך נאמר והסנה איננו אכל כי אע"פ שאש התלאות יבער ביעקב מכל מקום מציאת הסנה נשאר קיים בכל דור ואיננו אכל כי לא יכלו הקוצים מן כרם ה' צבאות בית ישראל.

(כלי יקר)

כל מה שה' עושה - הכל לטובה

להלן סיפור, המעובד מתוך 'קול תודה'. יש בו כדי ללמדנו, כי כל מה שהקב"ה עושה, הכל לטובה. אומנם לא תמיד אנחנו יכולים להבין. לעיתים, בשעת מעשה, אנחנו יכולים להתמרמר ולהתמרד ולפנות, חלילה, בטרוניה כלפי מעלה. מעשה זה נראה לנו כשלילי, וחלילה כמעשה לא טוב. אולם, לעיתים, אחר כך הקב"ה מוכיח לנו, עין בעין, כי כל מה שנעשה, הוא לטובתנו. להלן הסיפור מפי בעל המעשה:

כבר התרגלתי, שכל פעם שמשוה לא מסתדר לי, אני מכריז בקול: "תנו לאבא בשמיים 'את המיקרופון'..." בוא נראה מה יש לו לומר על זה". הלכתי עם בני לקנות לנו חולצות לחג. בכל פעם שאני הולך לקנות חולצות, אני מתפלל שאמצא חולצה שתתאים למידותי, כי הן גדולות מהרגיל, ותהיה עשויה מבד נעים, כי אני רגיש מאוד לכך. עברנו בכמה חנויות ללא הצלחה. לבסוף, לאחר חיפושים ארוכים וממושכים, מצאתי את החנות המתאימה, שמוכרת מידות אלו.

ניגשתי למוכר וביקשתי חולצות לפי המידה שלי. לאחר בדיקה קצרה אמר לי המוכר, כי המידה אזלה. רק עוד שבועיים יגיע משלוח נוסף של מידות אלו.

אמרתי לבני: "בוא ניתן לאבא שבשמיים 'את המיקרופון'. ככה רוצה ה' יתברך, שלא יהיו חולצות לפי המידה שלי. נבוא בעז"ה עוד שבועיים". הודיתי לה שלא קיננו, כי אם כך רצה הבורא - הרי שזה הכי טוב עבורי. לאחר שבועיים באתי שוב. הפעם החנות היתה סגורה. אמרתי בליבי, שנראה לי שבורא עולם מתכנן עבורי משהו טוב, ואני סקרן לדעת מה. בפעם השלישית שבאתי לקנות, הייתי עם הבן והחנות היתה פתוחה. ניגשתי למוכר וביקשתי ממנו למצוא עבורי חולצה במידה שלי. לאחר זמן קצר המוכר הביא לי שמונה חולצות מתאימות בצבעים שונים בדיוק במידה שלי! נותר לי רק לבחור את הצבע שאני רוצה! החלטתי, שאני קונה את כולן. כך לא אתקע כשאצטרך חולצה נוספת. כשבאתי לשלם, גיליתי, שאת כרטיס האשראי השארתי בבית... המרחק בין הבית לבין החנות לא היה קצר! לקח לי חצי שניה להתעשת, ואז נזכרתי בהודיה לה'. "תנו לאבא שבשמיים 'את המיקרופון'". אמרתי לבני בנחישות: "אתה עוד תראה שיצמח מזה דבר טוב, אך כעת אני באמת לא מבין". לא היה לי זמן לחזור לחנות וימנתי להגיע אליה שוב במהלך שבוע הבא. כעבור יומיים, אחי התקשר אלי. באותו הזמן הייתי בדיוק באמצע משהו, כך שלא יכולתי לענות לשיחה. חזרתי אליו כעבור שעותיים. מה רצית?", שאלתי אותו. "סתם, רק רציתי לשאול מה נשמע", הוא ענה. "תגיד, מה זה הרעש שאני שומע? היכן אתה נמצא?", שאלתי. אני נמצא בחנות חולצות ברחוב...". הוא נמצא בחנות שבה הייתי לפני יומיים. אולי אבקש מאחי שירכוש עבורי לפחות מספר חולצות ולאחר מכן אשלם לו, כך חשבתי. ניצלתי את ההזדמנות ואמרתי לו: "תעשה לי טובה, האם תוכל להביא לי מספר חולצות במידה... אני אשלם לך אחר כך, כשאפגוש אותך." אחי ניגש למוכר ולאחר מספר דקות ספורות אמר לי: "המידה הזאת אזלה, יקח כמה שבועות, עד שהוא יקבל אותה למלאי!". באותו רגע כבר הציף אותי גל של כעס.

כמה מניעות לא החולצות האלו! מה, לא יהיו לי חולצות לחג? שוב הרגעתי את עצמי: "תנו לאבא שבשמיים 'את המיקרופון'... הכל לטובתי. מי יודע, כמה צער ה' חושך לי כעת!". חצי שעה לאחר מכן אחי סיים את קנייתו

בחנות ופנה לחזור לביתו. כשהוא יצא, מישוה רדף אחריו: "סליחה, אפשר לשאול אותך שאלה?" שאל אותו יהודי שהיה בחנות. "כן, בטח", אחי ענה לו. "איוו מידה חיפשת, שהמוכר ענה לך שנגמר?"

אחי נקב במידה הרצויה. "תקשיב לי", הוא אמר, "הבן שלי קנה לעצמו עשר חולצות במידה הזו כאן בחנות והוא עבר ניתוח וירד במשקל. החולצות כבר לא מתאימות לו, אך מכיוון שהוא לא שמר את הקבלה, המוכר מסרב להחליף לו אותן למידה קטנה יותר". הוא המשיך: "אני מוכן למסור לך אותן, אבל בתנאי אחד, שלא תשלם לי על זה אפילו שקל כי זו המצווה שלי".

במקום לקנות כל חולצה במאה ועשר ש"ח, הכל הגיע אלי הביתה במשלוח ארוז בשווי 1100 ש"ח בחינם! עכשיו הבנתי למה החולצות אזלו, למה כרטיס האשראי שנכח בבית ולמה החנות היתה סגורה וכו'... הודו לה, כי טוב כי לעולם חסדו. "נתת לי לאבא שבשמיים 'את המיקרופון' - ובהחלט היה לו מה לומר. (פניני עין חמד)

אוטובוס ספיישל

סיפור מופלא של 'השגחה פרטית', סיפור על בחורי ישיבה שנהגו בצורה מעוררת התפעלות, קידשו שם שמים, ובאו על גמולם הטוב במהירות מפתיעה.

במוצאי שבת האחרונה, הרב נתן רייניץ עלה על אוטובוס העושה את הדרך מצפת עירו של האר"י הקדוש לחיפה עירו של אליהו הנביא. הנהג עצר גם במירון והעמיס נוסעים. לפני שיצא ממירון לחיפה, הוא קם ממקומו וספר אם אין חלילה נוסע אחד מעבר למה שמותר במגבלות הקורונה. הנהג מצא שיש למעלה ממניין נוסעים שכבר שילמו והתיישבו והתייצבו - אבל חוקית המשך שהותם באוטובוס, אינה מתאפשרת.

הכריז הנהג: "אני צריך שכן וכך אנשים ירדו מהאוטובוס וימתינו עד שיגיע אוטובוס נוסף!"

סיטואציה לגמרי בלתי נעימה. מי יסיכם לרדת אחרי שכבר התמקם, ולחכות ולקוות שיגיע אוטובוס נוסף? וכאן נכונה הפתעה לנוסעי האוטובוס. הייתה על האוטובוס קבוצת בחורים מישיבת 'דברי יציב' - צאנז בחיפה. נוסעי האוטובוס התפלאו לראות את הבחורים כולם קמים, בשקט ובמופתיות, לוקחים את פקלאותיהם ויורדים מהאוטובוס. היה זה קידוש ה'. יושבי האוטובוס - לאו דווקא יהודים חסידיים שורשיים - לא יכלו שלא להתפעם מהבחורים העדינים

וטהורי המבט שהראו: כך דרכו של בן תורה אמיתי!" גם אם הסיפור היה נחתם כאן, כבר ראוי לייחד לו מקום בעיתון. מהם ילמדו וכן יעשו. אבל ההמשך מופלא לא פחות. הפקח שנכח במקום וראה את הבחורים יורדים מהאוטובוס, התפעל. הוא מיהר לדאוג שיגיע אוטובוס נוסף ויסיע אותם ממירון של רבי שמעון לחיפה של רב אבדימי וברגע מיוחד החליט לעשות צעד נדיר ובלתי סביר. "איפה הישיבה שלכם בחיפה?", שאל הפקח. הבחורים השיבו "ברחוב תלאביב, בקרית אליעזר". שמע הפקח והורה לנהג: "יקח את הצדיקים האלה עד לישיבה, שלא יצטרכו לנדוד בעוד אוטובוסים פנימיים מהתחנה הרגילה. קח אותם עד פתח הישיבה." היה זה תשלום שכר (בעולם הזה כמובן, מלבד הקרן קיימת לעולם הבא) על אתר. אילו היו הבחורים נותרים על האוטובוס, היו מגיעים הרבה יותר מאוחר, לאחר נדודים נוספים באוטובוסים פנימיים. ועכשיו - היה להם אוטובוס ספיישל, עד פתח הישיבה.

אשריהם. אשרינו. (יקותיאל יהודה גנזל)

חודש שבט - ספר התודעה

חודש שבט הוא האחד-עשר במניין החודשים שמתחיל מניסן. ואילו בספירה הרגילה, כשאנו מונים שנים וחודשים בתוך השנה - הרי הוא חמישי לתשרי, שבו מתחילה השנה. ובמקרא הוא נקרא תמיד החודש האחד-עשר, ככתוב: "ויהי בארבעים שנה בעשתי-עשר חודש" (דברים א). מקור השם בבלי - "סבטו" מלשון "מכה", על שם הרוחות הנושבות בו. יש הטוענים כי שם החודש הוא מלשון "ענף זמורה", המסמל את פריחת האילנות בחודש הזה. מזלו של החודש הוא דלי - סמל לבורות המים המלאים והדליים שבהם היו שואבים את המים, כדי להשקות את העצים ואת הנטיעות.

סגולות טובות לימי השבט:

- א. להסתכל באותיות ספר תורה. **ב.** לא להסיר דעתו מן התפילין. **ג.** להקפיד בלרך ברכת המזון בכוונה. **ד.** לכוון בברכות השחר ובברכת הכוהנים. **ה.** לזכות להיות מעשרה הראשונים בבית הכנסת. **ו.** להיזהר בנטילת ידיים. **ז.** לא לדבר דברים בטלים בבית הכנסת.
- ח. לא להפסיק בין מים אחרונים לבין ברכת המזון.
- ט. לאכול שיירי הלחם של המוציא. **י.** לטרוח בעצמו בהכנות לשבת קודש. **יא.** להשתדל להזיע בהכנות מצוה.

"בניך כשתלי זתים" - חינוך

הוצאת תלמיד מהכיתה

בימים כתיקונם, וק"ו בעידן נגיד הקורונה, אסור להוציא תלמיד ללא אישור ותיאום! כאשר מחנך רואה שתלמיד לא הגיע בבוקר - עליו להודיע להנהלת המוסד ומחובתם ליצור קשר ולברר היכן התלמיד. מחנך שעדיין מסלק תלמיד, הינו עושה מלאכת ה' רמה! חובה לנהל 'יומן נוכחות' מפוקח, ולעקוב אחר 'העדרויות סדרתיות'. מחנך גילה תלמיד 'שידיק' כל יום רביעי 'לא הרגיש טוב'. מתברר ביום זה אינו יכול לשחות בבית, היה נשלח לסבתא, שם היה חוגג בחברותא עם כלי יצה"ר....

היה תלמיד שהשתדל להיות מורחק מהכיתה בימי חמישי. הוא העדיף לשאת עונש מאשר להתמודד עם "הבחור" שהיה מעליבו מאוד...

רחוב מסוכן לילד כמו מדבר, ארץ ציה וצלמות. מרגישים, רואים, מבחינים, לא מפקירים ילד "הביתה". אין מתעלמים מהעדרו של תלמיד מעדרו, צאן קדשים. יש לעקוב ולבדוק כל מקרה לגופו.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל"

משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הר"ג יצחק יוסף שליט"א

בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן

על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לנשים

פרכה והלכה

ליעקב והלח זולתה

שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה וכל מילי דמיט ברוחניות ובשמיות, לשנים טובות ונעימות וירון נחת ושלווה ויבטשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה. ולרפואת בנותיהם ליאת ונופר

פרכה והלכה

שלום ומרים בראל

שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה וכל מילי דמיט ברוחניות ובשמיות באושר ופרנסה טובה והצלחה לשירה בת מרים לע"נ מולוק בת מומוני לע"נ גוהר בת חנה

פרכות ואיוולות

אליהו ונתלי ספיר

להולדת הבת אנהל רחל נ"י יה"ר שתגדל כאמנתו שרה רבקה רחל ולאח, תזכר לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה שתרון נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות

לדניאל ושמחה דודי הי"ו שתתמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל תגן בעדס, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיט ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה. שירון נחת מכל יוצאי חלציהם וברכה לילדיהם וזיווג לאורטל ולהבדיל לע"נ שמואל בן יוסף ז"ל

כל הישועות והברכות

לנשים וטובה בכורי הי"ו שתתמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל תגן בעדס, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיט ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה. שירון נחת מכל יוצאי חלציהם וברכה והצלחה לכל ילדיהם ולהבדיל לע"נ סולט בת משה ז"ל

פרכה והלכה

מזל שבת

בת שמחה שתתברך באושר וברפואת שלמה לשנים רבות וטובות ובכל מילי דמיט נחת ושלווה מכל יוצאי חלציה

פרכה והלכה

רפואה שלמה

לדריה בת וסילי וילנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לר"י אברה ושס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. ותזכה לשנים רבות וטובות הציבור מתבקש להתפלל לרפואתה

פרכה והלכה

למיכאל ורחל יוספי

שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיט ברוחניות ובשמיות, לשנים טובות ונעימות וירון נחת ושלווה מכל ילדיהם ונכדיהם יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה

פרכה והלכה

להחילה ב"ת חן

ב"ת סילביה ושמאל ז"ל ז"ל יוסף ושרה ז"ל יזכו לזרע-קודש בר-קיימא, אושר ופרנסה טובה, רפואה לגוף ולנפש אושר ושלווה. יתגשמו משאלותיהם לטובה ולברכה

פרכה והלכה

רפואה שלמה לראש

ישיבת "חכמה ודעת" הר"ג יצחק אליעזר הר"ג י"א בן חנה שליט"א הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו שיחזרו לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות הציבור מתבקש להתפלל ולקדש שרי שמים

פרכה והלכה

חיים-מיכאל

בן זחבה שיזכה לזיווג הגון משורש נשמות שיתברך באושר וברפואת שלמה פרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות ובכל מילי דמיט

פרכות ואיוולות

ישראל-סלי וסיון נמר

להולדת הבן נ"י יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים שתרון נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

לע"נ הצנועה והענוה

מוליה בבזזה

בת מומוני ז"ל נוהר יצחק-כור בת חנה ז"ל השבוע פקידת שנתן

לע"נ הצנועה והענוה

סולט בכורי

בת הרב משה וביבי ז"ל א' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"נ הצנועה והענוה

שמואל דודי

בן יוסף ושרה ז"ל כ"ט טבת פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

לע"נ הצנועה והענוה

נ'הרן מועלמי

בת אלעזר ומסעודה ז"ל ג' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

רפואה שלמה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו מאיר חסן בן מסעודה הי"ו שלמה בועזי בן זחרי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונז בת גוהר מנב"ת דריה בת וסילי וילנה מנב"ת

לע"נ הצנועה והענוה

אברהם-יגל בן רעות הי"ו

עילאי-חי דורון בן אריאלה-מזל הי"ו יוסף אהרונז בן ביבי הי"ו נסים דודי בן שרה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הוינו בת מרי מנב"ת ליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת הודיה חיה בת אסתר מנב"ת

לע"נ הצנועה והענוה

יעקב חזן

בר סעדה ז"ל שמחון שבת בר רחמה ז"ל

לע"נ הצנועה והענוה

חנה יפרח

בן מסעודה ז"ל עיני יפרח בת סעידה ז"ל

לע"נ הצנועה והענוה

ציפורה חברוני

בת מרים ז"ל ומנשה הי"ו א' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה